

Osnovni sud u Podgorici donio je 14. marta 2007. dvije presude po tužbama porodica **pok. Himza Čengića (33)** i **pok. Suada Topalovića (30)**, nezakonito uhapšenih izbjeglica u Crnoj Gori 26. maja 1992, koji otada nisu viđeni živi, niti su pronađeni njihovi posmrtni ostaci.

Sudija **Spomenka Đukanović** djelimično je usvojila tužbeni zahtjev majke i jedne sestre **pok. Himza Čengića**, dosudivši im po 25.000 eura naknade štete za duševne bolove zbog smrti bliskog lica. Po već utvrđenom obrascu, odbijeni su zahtjevi za naknadu štete zbog pretrpljenog straha za život sina, odnosno brata, za povredu ljudskog prava tužilja na zabranu nečovječnog i ponižavajućeg postupanja prema porodici za posljednjih petnaest godina. Takodje je odbijen i tužbeni zahtjev majke za naknadu materijalne štete uslijed izgubljene pomoći sina jedinca. Odbijeni su i tužbeni zahtjevi tri sestre koje su se udale i odselile u neposrednu blizinu roditeljske kuće u kojoj je njihov brat nastavio da živi, zbog toga što je na taj način njihova zajednica života sa bratom navodno prestala.

Po istom obrascu, tumačeći zakonski termin „zajednica života“ samo kao kućnu zajednicu, protivno smislu i svrsi zakona, sudija **Lidija Mitrović** je odbila sve tužbene zahtjeve braće i sestara **pok. Suada Topalovića**, jedinih članova njegove porodice.

Karikirajući smisao zakona koji sprečava da naknadu štete zbog boli za izgubljenim bratom dobiju oni koji bliskost s njim nijesu imali, sud štiti državu od njenih žrtava.

Imajući u vidu prepisivački karakter gotovo svih presuda, danas smo urgirali da Viši sud u Podgorici počne da odlučuje o žalbama od kojih je prva podnijeta prije osam mjeseci.